

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6765/06
29.06.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ružom Urošević, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv rešenja Ministarstva odbrane Republike Srbije, Sektor za materijalne resurse br. 3527-2 od 24. 11. 2006. godine, u pravnoj stvari utvrđivanja prava na novčanu naknadu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 29. 06. 2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva odbrane Republike Srbije, Sektor za materijalne resurse br. 3527-2 od 24. 11. 2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja načelnika "BB" Up. broj 155-1/732 od 19. 10. 2006. godine, kojim je odbijen njen zahtev za priznavanje prava na naknadu plate za deo neiskorišćenog godišnjeg odmora za 2005. godinu, u trajanju od 13 radnih dana.

Tužilja tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa i navodi da činjenica da je prihvatila da joj služba u Vojsci prestane sa 31. 03. 2005. godine i da se odrekla prava na žalbu, ne predstavlja razlog da joj se uskrati pravo da koristi godišnji odmor, odnosno pravo da joj se isplati naknada za deo neiskorišćenog godišnjeg odmora. Smatra da je postojala mogućnost da odmor iskoristi u periodu od donošenja odluke ministra odbrane broj 2912-3 od 11. 03. 2005. godine do 31. 03. 2005. godine, kada joj je prestala služba, ali joj to nije omogućeno, pa predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da se nemogućnost tužilje da iskoristi deo godišnjeg odmora za 2005. godinu ne može pripisati propustu vojne organizacije ili pretpostavljenog starešine, pa ostajući u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe, u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96) ocenom navoda u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa ove upravne stvari proizlazi da je načelnik "BB" doneo rešenje int. broj 2945-14 od 31. 03. 2005. godine, kojim se utvrđuje da je tužilji prestala služba u Vojsci Jugoslavije sa 31. 03. 2005. godine iz razloga sadržanih u odredbi člana 143. stav 1. tačka 9. Zakona o Vojsci Jugoslavije, odnosno zbog ukidanja radnog mesta ili smanjenja broja izvršilaca na jednom radnom mestu. S obzirom da pre donošenja rešenja tužilja nije iskoristila godišnji odmor u trajanju od 13 dana, podnela je zahtev da joj se isplati naknada plate za neiskorišćeni godišnji odmor, koji je odbijen sa razloga što je dala izjavu u kojoj se izjasnila da prihvata da joj služba prestane sa 31. 03. 2005. godine. Odbijajući žalbu tužilje, tuženi organ u obrazloženju rešenja navodi da nisu ispunjeni uslovi iz člana 103. stav 3. i 4. Zakona o Vojsci Jugoslavije za priznavanje traženog prava jer se nemogućnost tužilje da iskoristi preostali deo godišnjeg odmora ne može pripisati propustu pretpostavljenog starešine ili tome da joj iz drugih razloga nije omogućeno korišćenje godišnjeg odmora. Razlog što tužilja nije iskoristila godišnji odmor je u činjenici da je neopozivo izjavila 04. 04. 2005. godine da se odriče prava na žalbu na rešenje o prestanku službe i što je prihvatila da joj služba prestane sa 31. 03. 2005. godine.

Međutim, po oceni Vrhovnog suda Srbije, izjava tužilje data 04. 04. 2005. godine - posle donošenja rešenja o prestanku službe, da je saglasna da joj služba prestane sa 31. 03. 2005. godine i da se odriče prava na žalbu, ne znači da se odriče i prava koja su joj do dana donošenja rešenja pripadala, pa samim tim ni prava na godišnji odmor za koji je u postupku nesporno utvrđeno da joj pripada u trajanju od 13 radnih dana. Osim toga, pravo na godišnji odmor je neotuđivo pravo zaposlenog koga se, u smislu odredbe člana 68. Zakona o radu («Službeni glasnik RS» broj 24/05 i 61/05), zaposleni ne može odreći, niti mu se to pravo može uskratiti.

Imajući u vidu da je tužilji rešenje o prestanku službe doneto istog dana kada je rešenjem utvrđeno da joj služba prestaje, očigledno je da joj nije omogućeno korišćenje godišnjeg odmora propustom pretpostavljenog starešine, te da joj pripada naknada plate za broj dana neiskorišćenog godišnjeg odmora.

Na osnovu izloženog, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio, odlučujući kao u dispozitivu presude, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a u ponovnom postupku tuženi organ je vezan pravnim shvatanjem i primedbama suda iznetim u ovoj presudi, u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 29.06.2007. godine, U 6765/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Ruža Urošević, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ